

РЕШЕНИЕ

№ 33647

гр. София, 15.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **9626** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал. 1 и ал. 4 във вр. с чл. 84, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Ш. Ф. М., депозирана чрез адв. Л., против Решение № 4387/ 1. 08. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 78, ал. 5 от ЗУБ е отнет хуманитарният статут, предоставен с Решение № 14256/ 26. 09. 2022 г.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание оспорващото лице се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и моли същата са бъде уважена.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Административен съд – София град, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 14256/ 26. 09. 2025 г. на председателя на ДАБ е предоставен хуманитарен статут на Ш. Ф. М., родена на 01. 01. 2023 г. в С., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като по време на анализа на молбата за международна закрила през 2022 година, е установено наличието на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт в С..

С вх. № КП-04-723/ 03. 02. 2025 г. е постъпило писмо от Главна дирекция „Борба с

организираната престъпност“, с която се уведомява ДАБ за група лица, граждани на трети страни, между които и Ш. Ф. М., която е привлечена като обвиняема за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2 от НК, както и за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 4 и т. 5 във вр. с ал. 1 от НК. Представени са доказателства за привличането на Ш. Ф. М. като обвиняема за извършване на престъпление от общ характер затова, че за периода от месец март 2023 г. до 19. 09. 2024 г. в [населено място] е участвала в ръководената от С. Т. А. организирана престъпна група с користна цел /да се получат финансови средства/, което е класифицирано като престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

Освен това на Ш. Ф. М. е повдигнато обвинение и за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 4 и т. 5 във вр. с ал.1 от НК, тъй като на 27. 06. 2023 г. с цел да набави за себе си имотна облага противозаконно е подпомогнала 14 чужденци без документи за самоличност да пребивават в страната незаконно, в нарушение на Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Постъпилите нови данни са дали основание за преразглеждане на предоставения на жалбоподателката хуманитарен статут в Република България, като е прието наличие на ново лично обстоятелство за чуждата гражданка, релевантно на хипотезата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ. С писма рег. № РПЦХ-01-1431/ 20. 02. 2025 г. и вх. № РПЦХ-01-1490/ 24. 02. 2025 г. на РПЦ – Х., Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ е уведомила административния орган за актуалния и настоящ адрес на Ш. Ф. М.. На Ш. Ф. М. е изпратено съобщение до постоянен и настоящ адрес, с рег. № УП 22119/19. 03. 2025 г. на РПЦ - Х., с което да бъде уведомена за образуваното спрямо нея производство по чл. 78 от ЗУБ и причините за това, както и дата и място, на които следва да се яви за провеждане на интервю, по време на което да изложи своите възражения срещу отнемане на предоставения и хуманитарен статут. С изпратеното съобщение/чужденката е уведомена че съобщението за образуване на производство по реда на чл. 78 от ЗУБ ще се приеме за връчено след изтичане на 7 дни от публикуването на това съобщение на интернет страницата на ДАБ при МС.

С писмо с рег. № 22119 / 20. 02. 2025 г. е уведомена и Държавна агенция „Национална сигурност“ относно образуваното по чл. 78 от ЗУБ производство за отнемане на предоставения статут на сирийската гражданка.

В изпълнение на указанията, дадени в докладна записка с вх. № КП - 02 - 250/ 07.03.2025 г. на директора на дирекция „КПМЗ“, е изисквана писмена информация от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ относно актуалното ѝ местонахождение. В отговор на отправеното запитване е получено писмо от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, от което става ясно, че Ш. Ф. М. към настоящия момент не изтърпява наказание „лишаване от свобода“, и не е задържана на друго основание по реда на НПК в затворите и арестите на страната.

На чужденката е изпратено писмо с обратна разписка със съобщение рег. № 22119/19. 03. 2025 г. Уведомена е за образуваното производство, причините за това, датата и мястото, на които следва да се яви за провеждане на интервю съгласно чл. 78, ал. 2 от ЗУБ. Съобразно чл. 78, ал. 3 от ЗУБ, чуждата гражданка също така е уведомена, че при невъзможност лично да присъства на насроченото интервю, може да изпрати писмено възражение в 7-дневен срок от получаване на съобщението. Писмото с обратна разписка се е върнало в цялост в ДАБ, поради невъзможност за връчване. Не са получени и писмени възражения. По реда на чл. 18а, ал. 10 от АПК, на 27. 03. 2025 г. е публикувано съобщение с рег. № УП 22119/19. 03. 2025 г. на интернет страницата на ДАБ при МС. Чужденката отново е уведомена за образуваното производство, причините за това, датата и мястото, на които следва да се яви за провеждане на интервю, а при невъзможност лично да присъства на насроченото интервю, може да изпрати писмено възражение в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

Видно от констативен протокол с рег. № УП 22119/ 11. 04. 2025 г. на РПЦ Х., Ш. Ф. М. не се е явила за провеждане на насроченото интервю и не е изпратила писмени възражения, въпреки че е била уведомена за това по законно - установения ред. Въпреки всички положени усилия от страна на административния орган да осъществи контакт с чужденката и да я запознае с образуваното производство за отнемане на предоставения хуманитарен статут, чужденката не е намерена.

Административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 78, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който председателят на ДАБ при МС взема решение за отнемане на международна закрила и без възраженията на чужденката, когато те не са направени по зависещи от нея причини.

Предвид това е издадено обжалваното Решение № 4387/ 1. 08. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 78, ал. 5 от ЗУБ е отнет хуманитарният статут на Ш. Ф. М., предоставен с Решение № 14256/ 26. 09. 2022 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните аргументи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 и чл. 78, ал. 5 от ЗУБ, като в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорваният акт е постановен в съответствие и с материалния закон.

Съгласно чл. 17, ал. 4 от ЗУБ, предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и т. 7.

На основание чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ хуманитарен статут не се предоставя по отношение на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление;

От материалите по делото се установява, че жалбоподателката е привлечена като обвиняема за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК и по чл. 281, ал. 2, т. 4 и т. 5, вр. ал. 1 от НК, за всяко от които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от пет години, поради което същите представляват тежки престъпления по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК.

В същото време административният орган е сезиран изрично от ГДБОП, като е приложено постановление за привличане в качеството на обвиняем на жалбоподателката.

Действително наказателното производство все още е висящо и по отношение на жалбоподателката няма влязла в сила присъда за деянията, за които е привлечена като обвиняема. От тълкуването на разпоредбата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ обаче следва да се направи извод, че преценката за наличието на сериозни основания да се предполага, че чужденецът е извършил тежко престъпление не е обусловена единствено от влязла в сила присъда.

В тази връзка по делото са налице доказателства, че Ш. Ф. М. е привлечена като обвиняема по реда на чл. 219, ал. 1 от НПК. Привличането на едно лице като обвиняем по реда на чл. 219, ал. 1 от НПК предполага наличието на събрани достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и липсата на някои от основанията за прекратяване на наказателното производство, който извод следва и от текста на самата разпоредба.

Поради това фактът на привличане на жалбоподателката като обвиняема за извършени две тежки престъпления е достатъчно основание за приложението на чл. 17, ал. 4 от ЗУБ във вр. с чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ.

На следващо място, налице са предпоставките и на чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, съгласно чиято разпоредба хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност.

Съгласно чл. 17, § 1, б. "г" от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключват от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарната закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че съответното лице представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата-членка, в която се намира.

В конкретния случай правилни са мотивите на административния орган, че са налице достатъчно данни, че жалбоподателката представлява заплаха за обществото, поради което е налице и основанието по чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

Понятието „обществен ред“ се свързва със защита на обществото и се тълкува от Съда на ЕС в смисъл, че предполага, освен смушаване на обществения ред, каквото е всяко нарушение на закона, така и всяка действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга основен обществен интерес. При преценката на тези понятия е релевантно всяко физическо или правно обстоятелство, свързано с положението на съответния гражданин на трета страна, което може да изясни дали личното поведение на това лице представлява такава заплаха.

От събраните по делото доказателства и конкретно в писмо от ТД на НАП С., офис „В.“, с рег. № КП-04-2980/05. 05. 2025 г. се установява, че за Ш. Ф. М. няма данни за регистрирани трудови договори до настоящия момент, няма данни за изплатени суми по граждански договори и че за периода от м. 10.2022 г. до 30.04.2025 г. Ш. Ф. М. няма внесени здравни осигуровки на основание чл. 40, ал. 5 от ЗЗО.

Въз основа на това, правилно от административния орган е съобразено и приложимото в настоящия случай решение на СЕС по дело С-369/17, според което чл. 17, § 1 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година, транспониран в чл. 12 от ЗУБ, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска наказанието, предвидено за дадено престъпление, да бъде единствен критерий, въз основа на който лицето, подало молба за международна закрила, съответно получило субсидиарна закрила, да му бъде отказана или отнета такава. Това означава, че при вземане на решение за отнемане на международна закрила е необходимо да се изследват подробно и изградените от чужденката трудови навици и последиците им.

Съдът споделя извода на административния орган, че събраните в хода на производството доказателства са достатъчни да се обоснове извод, че лицето се е възползвало от предоставения хуманитарен статут и правата, които произтичат от него, не с цел за да изгради за себе си спокоен и достоен живот, като учи или работи, а с цел единствено извършване на престъпни деяния. По този начин чужденката се е включила доброволно в ръста на противозаконните дейности на територията на Република България, което следва да бъде отхвърлено и от самото общество като цяло. Подобно поведение не е в синхрон и със самата идея за предоставяне на международна закрила, чийто основен замисъл е защита на граждани с отнети основни човешки права в държавите им по произход и не кореспондира с идеята за подслон на лица, склонни към незачитане на правовия ред в държавите, в които се намира.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че обжалваното решение представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена.

Поради изложеното и на основание чл. 172 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Ф. М. против Решение № 4387/ 1. 08. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 78, ал. 5 от ЗУБ е отнет хуманитарният статут, предоставен с Решение № 14256/ 26. 09. 2022 г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.
ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: